

Царнооко, бисеръ жѣби;
Рѣще-те си ги содраха,

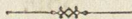
Подзе-те си искършиха;
А за ощо? за ни ощо.



392.

Горе долу Нижо-поле
Найдоѣ мало моме;
Сѣ завѣртиѣ да го видамъ,
Що ми прилегаше!
Сѣ обзѣрнаѣ да го видамъ,
Що ми мило бѣше!
Ама иматъ клети татко,

Не ке ми го да'итъ;
Па си иматъ клета майка,
Не ке ми го да'итъ.
Али за нихъ лесно бива,
Една овца една кѣрпа,
Сами ке ме молятъ.



393.

Їжглико моме, Їжглико!
Що завалъ найде татка ти,
Та си продаде куки-те
Со високи-те чардаци,
Со ситни дробни пармаци,
Со деветъ вракя железни;
Секоя врата ограда,
Наймала врата ливада,
Во ливада-та бѣлъ чадаръ,

Во чадаръ седѣтъ майстори,
Майстори сѣ облогвеетъ; —
Кой ке префѣрлитъ бѣлъ чадаръ
Со седумъ ока оло'о,
Со деветъ ока железно,
Той ке ѣ земитъ Їжглика.
Наймалъ сѣ Стоянтъ малечекъ,
Той ми го чадаръ префѣрлилъ,
Той ми го моме кердоса.



394.

Одъ малъ сумъ сиракъ останалъ
Бесъ татка, та и бесъ майка,
И я си станаѣ, сѣ главитъ
У една млада вдо'ица.
Деветъ години работаѣ,
Ичъ ѣ со очи не видоѣ,
Елюмъ едношка ѣ видоѣ,
Та излеговеше отъ бана,
А ясъ излеговѣ отъ берберъ.
„Добро ти утро юначе!“ —
„Далъ ти богъ добро, вдо'ице!
Ти да ми платишъ руга-та,

Що сумъ ти тебѣ работалъ
Токму за деветъ години,
От' ми пуциле бракя ми,
Ке одамъ да ме оженѣтъ.“ —
„Юначе, море юначе!
Кога сѣ сакалъ жененѣ,
Ясъ да те тебе оженамъ;
Що ке 'и барашъ бракя ти?
Ясъ с' има до три алайки,
Коя ѣ сакашъ земи ѣ;
Руса-та по'убава-та,
Тая ѣ тонка висока,